

Na današnji dan 1846. počeo je najduži pontifikat u povijesti Crkve. Toga je dana za papu izabran Giovanni Maria Mastai Ferretti - papa Pijo IX.

Blaženi papa burnog razdoblja na Starom kontinentu rođen je 1792. u Italiji. Klasične studije završio je u Volterri s prekidima zbog bolesti. Studij filozofije i teologije završio je u Rimu. Tijekom studija hodočastio je u marijansko svetište u Loretu i na Gospin zagovor čudesno ozdravio. Za svećenika je zaređen 1819. Potom nekoliko godina djeluje u apostolskoj misiji u Čileu, a s nepunih 35 godina, imenovan je nadbiskupom Spoleta. Pet godina kasnije premješten je u Imolu. Kardinalom je imenovan 1840., a 16. lipnja 1846., izabran je za Papu. Imao je tada samo 54 godine.

Mjesec dana kasnije Pio IX. ishodio je pomilovanje za političke zatvorenike, te počinje provoditi velike reforme papinske države. Međutim, sredinom 19. stoljeća započinje i dugi križni put pape Mastaija. Naime, od 1848. do 1850. boravio je u progonstvu u Gaeti i to zbog protivljenja težnjama talijanskog preporoda za ograničavanjem sloboda Crkve. Potom se vraća u Rim i 8. prosinca 1854. u nazočnosti više od 200 kardinal i biskupa, proglašava Marijino bezgrešno začecje dogmom vjere. Točno godinu dana kasnije objavljuje encikliku "Quanta cura" i Silabus protiv grijeha suvremenog doba. Godine 1869. otvara I. vatikanski koncil na kojem se učenje rimskoga pape kada naučava "ex cathedra" proglašava nezabludivim.

Zbog burnih političkih događanja Koncil se neposredno nakon toga zaključuje. Pio IX. je umro 1878., nakon 32 godine papinske službe - najduže u povijesti.

Pio IX. bio je na glasu svetosti već za svoga života, a osobito posljednjih godina svoje službe. Iz njega je nadasve zračila ljubav kao plod nepokolebljive vjere u Krista i njegovu Crkvu. U herojskom su mu stupnju priznate kreposti jakosti duha i blagosti.

Dobrota duše, iskrenost i predano služenje Crkvi temeljne su karakteristike osobnosti Pija IX. No ta je jednostavna i duboka duhovnost bila povezana s neposrednošću zbog koje je bio vrlo omiljen u narodu. Njegova se osobna pobožnost temeljila na Euharistiji te svakodnevnom klanjanju i pobožnošću Presvetom Srcu Isusovu iz koje je crpio snagu u burnom razdoblju velikih političkih i društvenih mijena na Starome kontinentu. Posebno se odlikovao velikom pobožnošću prema Djevici Mariji. Zajedno s pobožnošću prema Mariji posebno je častio i sv. Josipa. Blagdan sv. Josipa tako je proširio na cijelu Crkvu, a proglasio ga je i zaštitnikom opće

Crkve.

Zanimljivo je reći kako je papa Pio IX. posebno cijenio don Boska. Papa je poštovao don Bosca, često je s njime razgovarao i tražio savjet, također mu je nudio visoke crkvene časti. Don Bosko mu se odužio živom sinovskom ljubavlju. Cijeloga života, govoreći o anđeoskom Piju IX., Bosco bi se ganuo sve do suza. Kako bi ovjekovječio svoju zahvalnost papi Piju IX., podigao je don Bosco dva veličanstvena spomenika, jedan u bazilici Presvetog Srca Isusova u Rimu, a drugi u crkvi svetoga Ivana Evanđeliste u Turinu. I na kraju valja reći kako je papu Pija IX. proglasio blaženim sveti Ivan Pavao II. 2000. godine.